

Žiara reflektorov, stres a skúsenosti, ale aj izby bez elektriny – reportáž zo Zlatého Amosa 2018

Čo by ste nespravili pre svojho najobľúbenejšieho učiteľa? My sme ho prihlásili do ankety Zlatý Amos 2018! Výsledky nášho snaženia si môžete pozrieť v sobotu 30. júna o 12:40 na Dvojke!

Ján Barčiak

27.6.2018

Foto – vlastný archív nášho tímu

Sobota 12. mája večer. Niekoľko hodín pred začiatkom semifinále. Čakáme sediac za stolom pred kulisami talkshow Neskorá večer vo foyer Kultúrneho domu Zrkadlový háj v Bratislave a pozorujeme tvorivý chaos, ktorý sa okolo nás odohráva. V žalúdkoch nám poriadne škvŕka. Pýtame sa teda, kedy donesú sľúbenú večeru, ktorá už pol hodiny mala byť na stoloch. Pani

rozhodí rukami a oznamuje, že večera sa prekladá z pol piatej na šiestu. Neostáva nám nič iné, len sedieť a dúfať, že tento večer ukončíme s plnými žalúdkami.

Aj toto bola realita, ktorú sme prežili s našimi učiteľmi Stanislavom Ďurekom (ako hlavným hrdinom) a Katarínou Červencovou (ako sprievodom a šéfom fanklubu). Všetci sme ako podporný tím pána profesora Ďureka spolu s ďalšími jedenástimi učiteľmi z celého Slovenska a ich tímami mali možnosť zažiť atmosféru troch dní, počas ktorých prebehlo finále celoslovenskej ankety o najobľúbenejšieho učiteľa Zlatý Amos 2018.

Anketa sa zameriava na ocenenie obľúbených učiteľov, ktorých nominujú sami žiaci. Takouto formou sa snaží už 12 rokov prispieť k popularizácii školstva a propagácii učiteľského povolania.

Sobotným večerom sa ale naše úsilie a práca nezačali. Všetko sa niekoľko mesiacov starostlivo pripravovalo.

Tridsať sekúnd a dve minúty

Začiatok nášho snaženia by sme našli v januári tohto roka, kedy sme spísali prihlášku. Pár týždňov sme čakali na oficiálnu odpoveď. A keď konečne prišla, dozvedeli sme sa, že naša prihláška zabodovala a pán Ďurek je v prvej dvanástke učiteľov, ktorí majú miestenku v semifinále.

Nominačná fotka, ktorá bola súčasťou prihlášky. Foto – vlastný archív nášho tímu

Vtedy začala skutočná robota. Počas niekoľkých týždňov sme museli premyslieť scenár tridsaťsekundovej videovizitky, v ktorej sme pána učiteľa predstavili a argumentovali, prečo by mal práve on v ankete zvíťaziť.

A k tomu ešte lahôdka. Organizátori každému semifinalistovi vyžrebovali tému, podľa ktorej

bolo potrebné pripraviť dvojminútový program, týkajúci sa určeného vyučovacieho predmetu v predpísanom žánri s piatimi žiakmi na javisku a s učiteľom v hlavnej úlohe.

Na pána Ďureka, ktorý na našej Gymze učí občiansku náuku, umenie a kultúru a rád vedie filozofické debaty, vyšla téma „Telesná výchova predstavená pomocou tanca“.

„Síce som nerátal s tým, že by mi mohla pripadnúť práve táto téma, ale potom sme sa s tímom do toho pustili a myslím, že to nakoniec vyšlo,“ hovorí za postavu učiteľa telocviku pán Ďurek. Dodáva však, že v prvom momente zareagoval slzami a zúfalstvom. „Našťastie sme však mali dobrú choreografku – tretiačku Mirku Bátovskú – bez ktorej by sa scénka tak nevydarila,“ uzatvára.

Pri práci nás tlačil hlavne čas, a to doslova. Pri každom nápade na scénu alebo videovizitku sme museli uvažovať, či sa všetko vojde do časového limitu. Preto boli „tridsať sekúnd“ a „dve minúty“ našimi mantrami celé tie mesiace. „Bolo ťažké vymyslieť všetko tak, aby sme splnili všetky podmienky, ktoré nám zadali. Poriadne sme sa na tom nadreli – veď len na scenári videovizitky sme pracovali asi týždeň,“ približuje realitu príprav členka tímu Adela Pečalová z II.A.

<http://zlatyamos.sk/durek>

Na tomto odkaze nájdete časti našej prihlášky – báseň a príbeh o pánovi Ďurekovi.

Neskôr sa pán Ďurek zúčastnil víkendú na Čingove, kde spolu s ostatnými semifinalistami konzultoval zabezpečenie vystúpení s režisérom. „Zišli sme sa tam rôzni učitelia, ale dokopy sme boli dobrá partia. Veľmi sme sa podporovali a dúfali sme, že tú neskutočne náročnú prípravu všetci prežijeme,“ hodnotí prvé stretnutie so svojimi kolegami.

S postupujúcim časom a s blížiacim sa semifinále a finále v Bratislave sme príprave venovali čoraz viac času. Hlavne nacvičovanie tanečnej choreografie do scény si vyžiadalo veľa povinných „nultých“ a ďalšie uvoľnenia počas vyučovania.

Nakoniec sme však nasadli v sobotu 12. mája ráno na vlak do Bratislavy. Ak si však myslíte, že najhoršie sme mali za sebou, mýlite sa presne tak ako my vtedy.

Čakať sa vypláca

Naším základným táborom sa v Bratislave stali internáty. Nečakali sme síce žiadny luxus (ubytovanie aj stravu sme mali zadarmo), no asi nikdy nezabudneme na spoločné sprchy a izby bez elektrických zástrčiek. Museli sme nájsť spôsob, ako udržať naše telefóny, notebooky a videokamery v prevádzkyschopnom stave tri dni. Preto sme vyhľadávali a okupovali všetky zástrčky v našom okolí – či už v zákulisí, na chodbách alebo v MHD.

Sobotné popoludnie a večer sa veľmi podobali na kasting nejakej obrovskej súťaže, akých je v televízii mnoho. Celý deň sme iba sedeli, pili citrónovú vodu a čakali, kým nás zavolajú na generálku. „Bolo veľmi náročné len tam tak sedieť a čakať, kedy z réžie písknu. Nemôžete si odskočiť do vedľajšej reštaurácie na obed, lebo o minútu vás môžu zavolať na pódium. Alebo

aj o hodinu,“ opisuje dlhé hodiny presedené v zákulisí Adela Pečalová. Čas sme si krátili aj pozeraním hokeja. Všetkých nás potešilo, keď naši chlapci uchmatli na Majstrovstvách sveta v Kodani jeden bod Švédsku.

Nakoniec sme sa však semifinále dočkali. Veľmi sa podobalo na nasledujúce finále. Najprv sa všetci učitelia predstavili, potom sa prehrali videovizitky a nasledovali jednotlivé scény. Náš prvotný strach z veľkého pódia sa však premenil na radosť, keď sme medzi finalistami počuli aj meno pána Ďureka. Popri radošti sme však cítili aj veľkú únavu po dni strávenom vo vlaku, na stoličke a na javisku.

Pred a za oponou

V tomto momente už nikto nebral nič na ľahkú váhu. Prebiehali posledné skúšky a generálky, nastavovali sa kamery a všetka televízna technika, aby večer pred plnou sálou mohli byť slávnostne vyhlásené výsledky ankety Zlatý Amos 2018.

V hľadisku boli okrem hostí aj televízne kamery. Foto – Facebook Zlatý Amos Slovenská republika

V hľadisku okrem členov nášho neveľkého tímu s vlastnoručne vyrobeným transparentom sedeli aj ministerka školstva pani Martina Lubyová, predseda Odborového zväzu pracovníkov školstva Pavel Ondek, predseda Bratislavského samosprávneho kraja Juraj Droba, patrón ankety Zlatý Amos – spevák Igor Timko, členovia poroty a ďalší.

Paradoxne, väčšina z nás finálový večer nevidela. Ako účinkujúci sme celú dobu boli v zákulisí a sledovali sme všetok ruch, ktorý na televíznej obrazovke nie je vidieť. Vďaka tomu sa nám ale podarilo stretnúť mnoho zaujímavých ľudí – pomocného režiséra, ktorý mal vždy chladnú hlavu, výborných zvukových asistentov a „lietajúce“ spojky... A fotku máme aj

s moderátorkou finále – Adelou Vinczeovou. Práve ona nás viacerých veľmi zaujala, lebo sme videli, ako vyzerá práca televízneho moderátora v praxi a čo všetko má na pódiu moderátor pod palcom.

To bola atmosféra šatní a chodieb zákulisia. No potom sa Adela odobrala pred kamery a finále sa začalo. Všetci finalisti sa predstavili – najskôr osobne a potom prostredníctvom videovizitiek, ktoré točili žiaci. Po vystúpeniach kapely Iconito a tanečnej akadémie Laciho Strika sa začala najhlavnejšia časť. Stáli sme pár krokov za kulisami a čakali, kým z Adeliných úst zaznelo: „O tom, že učiteľ občianskej náuky a dejín umenia dokáže sklbiť hodinu telesnej výchovy s tancom, nás presvedčí Stanislav Ďurek a jeho tím z Gymnázia Hlinská v Žiline...“

Dve minúty slávy

Prichádza päťica študentov. Majú mať telesnú, ale zastupovanú s učiteľom občianskej. Svoju únavu dávajú jasne najavo a dúfajú, že dnes ich Ďurek so svojim rastúcim bruchom a filozofovaním nechá na pokoji. No ten akurát ide okolo so svojou obľúbenou bagetou. Neprekážajú mu ani narážky študentov a svojou oduševnenou filozofickou úvahou im vysvetľuje, prečo má telesná zmysel a prečo sa okrem ducha treba starať aj o telo. No mladí ľudia v úboroch iba neveriacky krúčia hlavami. A tak nasleduje praktická ukážka toho, ako telesná môže byť zábavná pre všetkých – veď tanec má nekonečne veľa podôb, ktoré zvládnu profesionáli aj začiatočníci. Nakoniec celá trieda spolu s Ďurekom tancuje a všetci si z hodiny odnášajú novú energiu a radosť.

Takto sa tancuje na telesnej s Ďurekom. Foto – Facebook Zlatý Amos Slovenská republika

Takto vyzerala naša scéna z pohodlnej sedačky v hľadisku. No za prepracovaným vystúpením sa skrývali dlhé hodiny tréningu, potu a driny, doplnené o stres. Na druhej strane, akú lepšiu školu proti stresu poznáte, ak nie vystúpenie pred kamerou na obrovskom javisku, kde vás oslepujú desiatky reflektorov a pozorujú stovky očí? „Ja si stres užívam. Najlepšia je tá chvíľa, keď ste na pódiu, vydáte zo seba všetko a užívate si to,“ opisuje svoje bohaté skúsenosti s vystupovaním na javisku Stanislav Ďurek. Adela Pečalová sa pripája: „Všetci sme boli pod veľkým stresom, keď sa už išlo naostro. No buď je to tak, že stres pohltíš, alebo stres pohltí teba. A myslím, že my sme naše vystúpenie zvládli skvele.“

Bez šeku, ale so skúsenosťami

Finále bolo prehliadkou vyšperkovaných scénok, vtipných aj vážnych, rozprávok o slovenčine, cestopisov o ľudskom tele, súčasného tanca... skrátka, každý predmet sa v inom žánri ukázal ako zaujímavý a zábavný.

A keďže naozaj bolo z čoho vyberať, dvanásťčlenná porota nakoniec rozhodla a hlavnú cenu – šek v hodnote 3 500 €, titul Zlatý Amos 2018, putovnú korunu a žezlo – udelila učiteľovi dejepisu a výtvarnej výchovy Jánovi Gállovi zo Základnej školy Drábová 3 v Košiciach.

Aj keď sme si niektorí poplakali, nebol dôvod na smútok. Vrecká nám síce nešušťali peniazmi, ale naše hlavy ešte dlho spracovávali všetky pocity, zážitky a hlavne skúsenosti, ktoré sú tým najdôležitejším, čo sme si zo Zlatého Amosa odniesli. „Zo svojich skúseností viem, že takéto výzvy človeka posúvajú ďalej. Preto som ani veľmi neľutoval, že som nevyhral, lebo pridaná hodnota toho celého bola v tom, že spoznáte veľa nových ľudí, nahliadnete do zákulisia obrovského stroja a máte z toho naozaj intenzívny zážitok,“ hodnotí svoju účasť na 12. ročníku ankety Zlatý Amos pán učiteľ Stanislav Ďurek. Priznáva však, že bol rád, keď sa to všetko skončilo: „Trochu sa smejem, že najväčšou výhrou pre mňa bolo vedomie, že mám konečne čas na svoju rodinu a prácu.“

Stanislav Ďurek a víťaz ankety Ján Gáll z Košíc. Foto – Facebook Zlatý Amos Slovenská republika

A aby sme si predsa len užili pocit víťazstva, v pondelok po návrate z Bratislavy sme usporiadali v škole malú slávnosť, počas ktorej sme pána Ďureka korunovali za „nášho“ Zlatého Amosa. Boli konfety, diplom, fotenie, a „We are the champions“ nemohlo chýbať.

V mene celého tímu by sme sa chceli poďakovať hlavne pánovi učiteľovi Ďurekovi za odvahu, dôveru, čas a neskutočný výkon na pódiu. Vďaka tiež patrí pani učiteľke Kataríne Červencovej, ktorá tvorila pedagogický dozor, pani učiteľke Zuzane Bebčákovej za nápad zapojiť sa do ankety Zlatý Amos, Mirke Bátovskej za vynikajúcu choreografiu, Romanovi Srnkovi a Rišovi Krausovi za technické pokrytie celej výpravy, Monike Machútovej za nádherný transparent, všetkým, ktorí sa akokoľvek podieľali na tvorbe videovizitky či už ako herci, alebo ako komparz, a, samozrejme, našim skvelým tanečníkom, ktorí to dotiahli až na obrazovky televíznej Dvojky, kde si ich budete môcť (aj s pánom Ďurekom) pozrieť už 30. júna (12. 40 RTVS: 2) – Adele Pečalovej, Milošovi Ilovskému, Kike Cyprichovej, Maťovi Kleinovi a Ondrovi Ondrušekovi. Ďakujeme tiež organizátorom za ich snahu zabezpečiť nám čo najlepšie podmienky priamo v Bratislave. Dúfame, že ďalšie ročníky ankety prinesú rovnako veľké skúsenosti ďalším výborným učiteľom a ich žiakom. A ktovie, možno sa niekedy medzi nimi ocitne opäť niekto z Gymzy!

Foto – Facebook Zlatý Amos Slovenská republika